

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Κυριακή των Βαΐων

(Ιω.αν. ΙΒ´1-18)

24 Απριλίου 2016

Με ενθουσιασμό υποδέχονται τα πλήθη τον Κύριο στα Ιεροσόλυμα. Οι ζητωκραυγές αντηχούν στους δρόμους και τα πλήθη φωνάζουν: «Ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου».

Έξι μέρες πριν από το Άγιο Πάσχα βρισκόμαστε κι εμείς συγκεντρωμένοι στις εκκλησίες μας, γιορτάζουμε την είσοδο του Κυρίου στα Ιεροσόλυμα και ετοιμαζόμαστε να τον υποδεχθούμε καθώς έρχεται προς το εκούσιον πάθος.

Δεν πρέπει να τον υποδεχούμε όπως εκείνος ο όχλος, που διακατεχόταν από επιφανειακά και επιπόλαια συναισθήματα. Τα πλήθη εκείνα εθαύμαζαν τον Κύριο για τα θαύματά του, για την ωραία διδασκαλία του και σε κάποια περίπτωση ήταν έτοιμοι να τον ανακηρύξουν και επίγειο βασιλέα.

Τα συναισθήματα όμως του πλήθους ήταν πρόσκαιρα και μεταβλητά. Αυτός ο ενθουσιασμός, σε λίγες μέρες θα μεταβαλλόταν και τα πλήθη θα φώναζαν «άρον, άρον, σταύρωσον αυτόν».

Έτσι, δυστυχώς, φερόμαστε οι πιο πολλοί. Είμαστε επιπόλαιοι στην πίστη μας. Κάποτε ενθουσιαζόμαστε και η καρδιά μας πλημμυρίζει

από αγάπη και πίστη προς τον Κύριο. Μετά από λίγες μέρες, όμως, μπορεί κι εμείς να μεταβάλουμε την στάση μας και να αρνηθούμε με τις πράξεις μας τον Κύριο. Οδηγούμαστε κάποτε από την επιπολαιότητα και την αστάθειά μας.

Η υποδοχή λοιπόν που θα προσφέρουμε στον Κύριο πρέπει να είναι διαφορετική. Να είναι σαν την υποδοχή και τα αισθήματα με τα οποία η οικογένεια του Λαζάρου δέχτηκε τον Κύριο στο σπίτι της.

Το σημερινό ευαγγέλιο περιγράφει και το δείπνο της ευγνωμοσύνης που ετοίμασαν οι αδελφές του Λαζάρου στο σπίτι τους. Τα αισθήματά τους ήταν ειλικρινή προς τον Κύριο. Έκαμαν το παν για να τον περιποιηθούν. Η Μάρθα φρόντιζε πιο πολύ για το τραπέζι και τα φαγητά. Ενώ η Μαρία πήρε μια λίτρα πολύτιμου μύρου άλειψε με αυτό τα άχραντα πόδια του Κυρίου και τα σκούπισε με τις τρίχες της κεφαλής της. Ο Κύριος δέχτηκε την προσφορά της Μαρίας και της Μάρθας. Διότι, σαν καρδιογνώστης, έβλεπε ότι τα αισθήματά τους ήταν γνήσια, αγνά, ειλικρινή και βαθειά.

Το παράδειγμα της αγίας οικογένειας του Λαζάρου ας μας διδάξει. Να υποδεχτούμε κι εμείς τον Κύριο τις μέρες αυτές στον οίκο της ψυχής μας. Θα τον υποδεχτούμε και καθώς θα βαδίζει προς το εκούσιον πάθος. Ας το κάνουμε με καθαρές τις ψυχές. Δηλαδή μετανοημένοι, εξομολογημένοι, απαλλαγμένοι από την ενοχή της αμαρτίας. Αυτό είναι κάτι βασικό που πρέπει να κάνουμε. Εφ' όσον οι αμαρτίες μας τον σταύρωσαν, πώς είναι δυνατό με ακάθαρη ψυχή να

τον λατρέψουμε; Πρέπει να καθαρίσουμε την ψυχή μας , να σταυρώσουμε τον παλιό εαυτό μας, για να συναναστηθούμε μαζί του.

Έπειτα πρέπει να τον υποδεχτούμε με ταπείνωση και συντριβή. Ο Χριστός είναι ο Θεός μας, που καταδέχτηκε να ταπεινωθεί προς χάρη μας « μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού». Η ταπείνωση εκείνου, ας μας λυγίσει τον εγωισμό. Ας μας παρακινεί να τον δεχόμαστε μέσα μας με ταπείνωση και συντριβή, με θερμή αγάπη. Διότι εκείνος είναι ο ελευθερωτής μας. Εκείνος πόνεσε πολύ για μας. Του οφείλουμε την αγάπη μας, η οποία πρέπει να είναι έμπρακτη, με καθημερινή προσπάθεια να εφαρμόζουμε τις άγιες εντολές του.

Αγαπητοί μου, έτσι πρέπει να υποδεχτούμε τον Κύριο. Με αγνότητα, ταπείνωση και αγάπη. Αυτά τα τρία ας είναι το μύρο που θα προσφέρουμε στον Κύριο. Και είναι πιο πολύτιμα για τον Χριστό μας από το μύρο που του πρόσφερε η Μαρία, η αδελφή του Λαζάρου. Και θα ελκύσουν επάνω μας όλη την χάρη και την ειρήνη Εκείνου που είναι ο υπερευλογημένος και ο πάλιν ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.